

זבחים דף לז

הלכות פסולי המקדשין

פרק שני

שיבושים במתן דמים

א כל הדמים הנתנין על מזבח החיצון - אם נתן מתנה אחת בלבד, כפר. ואפילו בחטאת - מתנה אחת היא העקר, ושאר הארבע מתנות למצנה, שנאמר: "נדם זבחיך ישפך על מזבח יי אלהיך" (דברים יב, כו) - שפיכת הדם על המזבח היא העקר. **ב** וכל הנתנין בזריקה שנתנו בשפיכה - יצא, שנאמר: "נדם זבחיך ישפך".

שינוי או חסרון במתן דמים חיצוניים

חסרון במתן דמים פנימיים

ג כל הדמים הנתנין על מזבח הפנימי - אם חסר אחת מהן לא כפר, אלא כלן הן עקר הכפרה, שהרי הכתוב הקפיד על מנינו, שנאמר: "שבע פעמים" (ויקרא ד, טז).

פרק שבעה עשר

דינים נוספים במחשבת פסול

א כל הדמים הנתנין על מזבח החיצון שנתן מהן מתנה ראשונה במחשבה נכונה, ונתן ממחנה שניה ואילך במחשבת שנוי השם, או מחשבת המקום, או מחשבת הזמן - הרי זה כפר, והרצה הקרבן. ואם נתן את הראשונה במחשבת הזמן, והשלים המתנות במחשבת המקום - הרי זה פגול, שמתנה ראשונה היא העקר.

מחשבת פסול בחלק ממתנות הדם

אבל כל הדמים הנתנין על מזבח הפנימי - הואיל וכלן מעפכין זה את זה, כמו שבארנו (לעיל ב, ט), אם נתן אחת מהן שלא כתקנה, אלא הפסיד בה המחשבה, אף על פי שנתן כל השאר כתקנו, הוציח פסול.

הלכות מעשה הקרבנות

פרק חמישי

כללי ההקרה

יז הבכור והמעשר והפסח - דם כל אחד מהם טעון מתנה אחת בשפיכה כנגד היסוד, באי זו רוח שירצה משלש זוויות המזבח, שהרי קרן מזרחית דרומית לא היתה לה יסוד, כמו שבארנו (בית הבחירה ב, ט). ומנין שאין טעונין אלא מתנה אחת? שהרי נאמר בבכור: "את דמם תזרק על המזבח" (במדבר יח, י) - מפי השמועה למדו שהוא הדין במעשר ובפסח, שנתן דמן מתנה אחת כבכור.

מתן דמים בבכור מעשר פסח

יח כל הזבחים - מקטירין אמוריהן על גבי המזבח אחר שזרקין הדם תחלה...

הקטרת אמורי הקרבנות

הלכות בכורות

פרק ראשון

בכור בהמה טהורה

א בכור בהמה טהורה שהוא בעל מום, בין שנולד כמומו בין שנפל בו מום אחר שהיה תמים - הרי הוא לפה: אם רצה - אוכלו בכל מקום, או מוכרו, או מאכילו למי שירצה, אפילו לגוי, מפני שהוא חלין, שנאמר: "וכי יהיה בו מום פסח או עור... השמא והטהור יחדו, כצבוי נכאיל" (דברים טו, כא-כג), והרי הוא נכסי כהן.

בכור בעל מום

הלכות תמורה

פרק שלישי

הקרת התמורה

ב תמורת הבכור - לפניהם; ותמורת המעשר - לבצלים. וכשם שאין פודין בכור ומעשר שנפל בהן מום, כמו שבארנו בהלכות אסורי מזבח א, יא, כך אין פודין תמורתן.

תמורת בכור ומעשר

פרק רביעי

ולדות הקדשים

ו ולד המעשר, וולד תמורת המעשר, וולד תמורת הבכור, וולדות ולדותיהן עד סוף העולם - הרי אלו לא יקרבו, אלא ירעו עד שיפול בהן מום ויאכלו כבכור וכמעשר שנפל בהן מום: ולדות תמורת הבכור - לפה, וולדות מעשר ותמורתו - לבצלים.

ולד בכור ומעשר

הלכות קרבן פסח

פרק רביעי

פסולי הפסח

ו מי שאבד פסחו, ומצאו אחר שהפריש פסח אחר, והרי שניהן עומדין - יקריב אי זה מהם שירצה לשם פסח, והשני יקרב שלמים. ומצאו אחר ששחט פסחו - הרי זה יקרב שלמים. וכן אם המיר בזה הנמצא אחר שחטו - הרי תמורה זו תקרב שלמים.

תמורת הפסח

